

Activiștii prin aceea se deosebesc de pasiviști, că
ei fac pașul al doilea înaintea celui dintâiu!

Dr. Amnar.

Spre orientare.

Cu numărul din Noemvrie am sistat espedarea Calicului la adresa celor cu restanțe de abonamânt.

Dacă, față de cei-ce au plătit, am făcut erori — și conced, că am făcut — parte le-am îndreptat, și stau gata a-le îndreptă îndată după reclamare.

La adresa restanțierilor cu abonamente din anul trecut trimit Calicul numai după achitare.

Numărul de față îl espedez singur: 1. la cei-ce au plătit abonamentul anului 1905 întreg ori în parte; 2. la vechii abonenți fără restanțe pe anul 1904; 3. la cei-ce au comandat Calicul pe credit cu oblegământul de al plăti până-n 1 Octomvrie a. c.

Pe cei-ce nu voese a se număra între abonenții Calicului și roș retrimite acest număr.

toată încrederea, și țân pe ori-cine om de cinste. stie ce va să zică: *Îți dau, ca să-mi dai, dar nu lor ce nu-mi dau!*

Cei-ce doresc să aivă toți numerii dela început, să grăbească cu abonarea, pentru-că cu 1 Faur să închee mărimea ediții.

Pentru înlesnire, abonenții din loc pot plăti abonamentul și la tipografia „Roth“, odinioară „Steinhausen“ Wintergasse 9.

Calicele ce nu abonează Calicul!

Administrația Calicului.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima flecărei luni in Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3:50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fl. Abonamentele, manuscritele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Anul 1904.

Un respect fără respect.

An prost a fost anul 1904 — n'ar mai fi fost.

Toate cele șapte vaci biblice ale regelui Faraon laolaltă n'au fost atât de slabe ca anul, de care ieri am scăpat ca țiganul din gaura ursului.

Grâu puțin, fân aproape de loc, cucuruz câți peri în palmă, poamele înfectate de omide, anul 1904, din care ieșim, se poate numi anul nașterii foamei anului, în care înțrăm.

Ținete gură, corăe stomach!

În anul 1905, și cei nebotezați pe patru posturi o să înghită de șapteori gol, și odată fără mămăligă.

Un an al bății lui Dumnezeu asupra oamenilor se poate numi anul 1904, și al bății oamenilor între sine. Muscanii s'au bătut cu Japanezii, popa Suci cu crâșnicul său, Francezii cu călugării, călugării cu spiritul timpului, Telegraful Roman cu Unirea, Păcățan cu Dr. Bunea, bărbați și-au bătut femeile, femei, dela natură mai tari, bărbații etc.

Cu privire la noi Români din desaga dualismului austro-ungar de cătră răsărit anul 1904 se poate numi anul progresului în regres.

Politica noastră națională, de natură dualistă cum e, activiștii au mânat'o doi pași înnainte, pasiviștii au tras'o un paș înapoi, și așa am ajuns la stațiunea ovreului din Mad.

În biserică dualismul confesional s'a pus să caute după potcoave de cai morți acum trei — patru sute de ani, și la punerea petrii fundamentale a căsii naționale nu s'au aflat doi popi românești de confesiune opusă, cari în harmonie să învoace ajutorul Dumnezeului interconfesional.

Dualismul scolar a contribuit la înstreinarea fraților de frați.

În multe scoli, cu deosebire în cele cu limba de propunere maghiară din diecesa lui Szabó și a lui Dr. Radu, băeții de român au învățat atâta, cât se recere ca să rămâie proști.

Dualismul cultural-literar constituânduși secțiunile științifice s'a fotografat, și așa avem speranța, că Neuniții cu Uniții din capul Astei în icoanele fotografice nu se vor mai certă unii cu alții pentru binele națiunii.

Astra a cerșit în anul trecut prin Timișoara și jur, Societatea pentru fond de teatru în Brad și jur. Amêndouë cu bun rezultat, dar amêndouë stau încă departe de țel.

Astra mereu va rămâne cerșitoare, și sub conducerea actuală nu-și va ajunge scopul întenționat de întemeătorii sei.

Societatea pentru fond de teatru încă va trebui să cerșască mult până va potea fericî nația cu teatraliști, sau vagabunzi, cari vegetează între cununi de lauri, și straița de cerșitor, dacă nu cumva Tordoșan cu măiestrii lui cârpaci îi sare într'ajutor.

În ziaristica noastră dualistă seceta anului trecut a nimicit spiritul din vastele câmpii ale articolilor de fond, și polomida frazei a amuțit vocea convingerii oneste la inteligenți cât și la proști.

Cu dualismul nostru comercial am ieșit în anul trecut cu părul prin căciulă. Concordia, societate comercială pe furțișaguri — pardon — pe acțiuni în Sibiiu, s'a înneecat în deficitul minții consiliului ei administrativ. „Consumul“ din Blaj, societate comercială pe țâpăi — pardon — pe acțiuni fără congruă, ajuns la soartea Concordii, va se zică la soartea țiganului pe scândura lată, poate trece la confesiunea șoarecilor din turnul mănăstirii Cozia, că nu mai are ce consuma.

Dualismul nostru în meserii în nici unul din anii aparținători trecutului n'a ieșit la iveală ca-n anul 1904. Aproape toate gazetele noastre mereu au tordoșănit de meseriași, și-n spețial de cei din Sibiiu, unde avem cei mai mulți meseriași, și cele mai puține meserii între cari cerșitul ocupă primul rang.

Țăranul nostru, și el dualist în credința cătră Dumnezeu cum e, și-n anul 1904 a rămas a fi tot talpa țării, pe care toți mișăii calcă.

Un popor ca al nostru stăpănit în toate acțiunile sale de dualism, nu-i capace pentru acțiune comună. Părțile dualiste mereu se stăpânesc de ceartă centrifugală. Fie-care parte caută să se ridice preste cealaltă a rivalului său, s'o slăbească, și pe sine să se întărească. La noi, până-când n'om aveà un Dumnezeu, și o credință, cântarea: „Unde-i unul nu-i putere“, mereu să va continua cu „Unde-s doi puterea scade!“

Care va să zică: Noi Românii din desaga dela răsărit a dualismului austro-ungar ne încheem bilanțul anului 1904 în contul câștigurilor și al perderilor cu-n plus de valoarea pălării popii Suci, despre care legenda povestește, că nici-când n'a fost nouă!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Sus Marcule, nu te da,
Nu te da, nu te lăsa
Până ce vei gratula
Pe anul ce se ivește
Precum se duculuește
Și la mari și la cei mici
La toți domnii de pe aici;
Și la mici și la cei mari
Și la domnii gazetari!

Hop! Începe mai întâi
A gratula prin Sibii,
Gratulează la cocoane:
Dee-vă Anul nou coarné,
Coarne mândre mititele
Ca se decorați cu ele
Pe drăguții de bărbați
Se știe că-s însurați!
Se âmble ca fermecați

Împlinind la unele
 Cum vor vrea cocoanele;
 Se nu vadă, se n'audă
 În veci se nu aibă ciudă,
 Se n'audă, se nu vadă,
 În veci se nu-nceapă sfadă
 Ci se fie blânzi și buni
 Chiar de-ar fi puși pe căr-
 [buni.
 S'aducă din prăvălie
 În toată ziua o rachie,
 Și în toate serile
 Cât vor fi cășlegile
 Se le ducă la baluri
 Înfășurate-n șaluri,
 Pachetate ca-n cutii
 În trăsuri ori în sănii,
 Eară la întors acasă
 Ei se le-aștepte cu masă,
 Cu casă caldă, pat moale
 Se nu cadă-n ceva boale.

Hop! Domnilor gratulează
 Marcule, precum urmează:
 Domnilor, cu mare dor
 Pentru anul viitor
 Vă urez răbdări de bou
 Chiar acum la anul nou!
 Ori și cât veți fi mânâți
 Și trimiși și alungați
 Voi se nu mai asudați
 Ci tot gata de plecare
 Și-n buzunar cu parale
 Se fiți cât va ținea anul,
 Căci soarele lumii-i banul.

De bani voi se aveți parte
 Și de multă sănătate
 Ca se puteți alerga
 Unde doamna va mâna
 Și se puteți comanda
 Tot ce dumniei va vrea!
 De aveți cumva copii
 Faceți-le jucării
 Ca se nu facă craval
 Pân'a fi doamnă la bal.
 Mai doresc ca anul nou
 Se vă aducă cadou
 Un decret, o-nștiințare
 Cumcă-n anul ce apare
 Vor fi primele mai dese:
 Pe săptămână: cinci-șese.
 Ear oarele de lucrat
 Se vor da mai pipărat:
 Tot la trei zile un ceas,
 Cell'alt timp va fi răgaz
 De premlări, de recreeri
 De petrecut pe mueri!

Hop! Mărcuț, se nu faci
 [greș
 Dute în Maramureș
 Unde colo-n satul Vad
 Este un popă cât un brad
 Joody László el se chiamă
 Și-i nemeș abună seamă,
 Nemeșești is faptele
 Nemeșești urechile
 Că-s cam lungi și ciuflicate
 Pururea dăbălăzate

Ca la aceli dobitoace
 Ce strig i-a și au floace.
 Est nemeș Lász-Joody-ló
 Grozav procopsitu-s'o
 Colo la congregație
 Când ținut'a o dicție
 Prin care a dovedit
 Că-i nemeș cam gros la flit
 Căci adecă a strigat
 Că-n ungurescul regat
 E dobitoc ori și cine
 Nu ști ungurește bine.
 La ăst Joodi puiule,
 Gratulează-i Marcule:
 Jupâne Jody László
 Fi vesel precât ești jó
 Că ai spus o măgărie
 Care cinste-ți face ție
 Și la toți deșuchiații
 Din fundul Marmății
 Cari propagă, ca și tine
 Nemeșeștile doctrine.
 Dar acum la anul nou
 Jupâne Jody Lászlou
 De voești acum pe loc
 Se zărești un dobitoc
 Care știe ungurește
 Vezi și-n oglindă privește
 Că-i zău unu-n natură
 Care ungurește-njură,
 Ungurește toastează
 Și bazaconii visează.
 Vezîndu-l tu vei pricepe
 Că mai sunt și cai și iepe

Care întocmai ca tine
 Știu ungureasca de bine.
 Și știind acest mister
 Bată-te ziua de eri
 Nu-i mai băga-n a ta gură
 Valahicească prescură
 Până te vei pocăi
 Și astfel vei glăsui:
 Recunosc că am greșit
 Când nebunii am grăit
 Colo în congregație
 Între oameni de omenie;
 Ba pot spune pe de rost
 Că acum însumi cunosc
 Mulțime de dobitoace
 Care de o vreme-ncoace
 Ungurește glăsuesc
 Ba chiar unguri se numesc
 De și-n ei sânge de ungur
 Nu-i cât fotogen în strugur
 Amin!

Apoi Mărcuș nu fi lud
 Dute tu la Năsăud
 Și gratulează cu pont
 Oamenilor dela fond
 Care au mâncat prefont
 Ear acum administrează
 Cu minte bună și trează
 Fondurile școalelor
 Și a ștendielor.
 Lor le zi: domni grănițeri
 În opinci și în ițeri
 Doresc ca anul ce vine
 Să vă aducă mult bine

Se puteți pune la loc
 Banii dați la car de foc
 Care — cum spune un cocon
 Ar fi chiar un milion.
 Milionul de-ți vedea
 Atunci ziceți voi așa:
 Mulțam doamne c'am văzut
 Ceea ce-n veci n'am crezut.
 Și din milion apoi
 Mai faceți și pentru voi
 Vr'un conviet, vr'un seminar
 Unde fiii de gregari
 Se aibă cu ce trăi
 Până s'or căpătui
 De-or putea merge la Pește
 Unde dreptul se-mpartește.
 Dar cumva dacă anul
 Nu va da milionul
 Ce l'ați dat pe drum de fier
 Un lucru-aș sta se vă cer:
 Vindeți voi în licitare
 Pe domnii aceia, care
 Au votat milionul
 Făr' a întreba norodul,
 Că sunt mari și sunt și grași,
 Scoateți din ei cinci gărași
 Și-ți mai scoate p'atâta
 Și-n anul ce va urma,
 Astfel urmând an de an
 Districtul năsăudean
 Din vânzări, din licități
 Poate ear prinde la stări.
 Apoi Mărcuț iați curaj
 Și gratulează la Blaj:

Anul care s'a ivit
 Țină pe Metropolit
 Acolo-n Blaj între voi
 Nu-l alunge la Strigoi
 Nici colo la Budapește
 Unde Hossu glăsuește
 Că de un veac și jumătate
 Destul e de când tot bate
 Ușile dela Strigoi
 Acum stee între voi
 Cum stă piatra libertății
 Pe țermurul Têrnavii.

Apoi scumpul meu Mărcuț
 Gratulează un picuț
 La vlădici, la canonici,
 La asesorii voinici
 Cât uniți, cât neuniți,
 Cari s'au zemislit aici
 Și le zi: Prea sfinți părinți
 Oameni cucernici, cuminți,
 Dela measa lungă verde
 Judecați precum se șede
 Pe preoții dela țară
 Nu-i faceți tot de ocară
 Că făcuți-s, vai de ei
 De lupii-n piele de miei
 Cari îi trag și-i ponegresc
 Dacă ei scut nu găsesc
 Colo sus la vlădicii
 Și pe la metropolii;
 Fiți preoților dreptați
 Nu judecători turbați,
 Mai bine plată le dați!

Protopopilor de treabă
 Care au caiere-n barbă
 Cum și celor tunși și rași
 Fie uscățivi ori grași
 Le zi: Cinstiți protopopi
 Dați o raita printre popi
 Vedeti de catechisează
 Ori dorm numai și visează
 Costițe fripte pe varză?
 De-ți vedea că-s popi de
 Dați-le fân și otavă; [treabă
 De-ți vedea că numai dorm
 Scormoniți-i voi din somn
 Să-și facă datoria
 De le place prescura.
 Ear pe anul care vine
 Să aveți parte de bine
 Să încassați multe mii
 Pe țiduli de cununii!
 La preoți, Mărcuțule,
 Gratulează surule:
 Prea cinstiți preoți uniți
 Și cucernici neuniți,
 Anul, ce întră cu fală
 Pe poarta lui triumfală
 Aducă-vă cununii
 Și boteze mii de mii
 Și prohoade de celi grașe
 Să puteți ținea caleasă
 Pentru doamna preuteasă
 Când a vrea să se căruță
 Pân' la prietina-i drăguță
 Cu care vor povesti
 În limba lui Hupuczì

Se nu știe oamenii
 Ce vorbesc, ce povestesc
 În acel graiu păsăresc.
 Dascălilor mari și mici
 Ce s'au pripășit p'aici
 Le gratulează frumos
 Zi: Jupâne dascălos
 Vreau să-ți fie de folos
 Anul care s'a ivit
 Ca an tinăr și cinstit!
 Înmulțască-vă salarul
 Se numai știți ce-i amarul;
 Casseze pe inșpectori,
 Facă primă de trei ori
 Într'o lună, și-atuncia
 Se scrieți voi chitanța
 Preste trei mii de coroane
 Toți care aveți cocoane,
 Se poată rivalisa
 În lueș cu preuteasa;
 Ear care n'aveți cocoane
 Se nu căpătați coroane
 Ci galbini de cei cu zimți
 Unul de-o sută și cinci
 Și aceia să-i adunați
 Pân' a fi să vă-nsurați!
 Ministrului cel de culte
 Care ști sfătoșii multe
 Gratulează Marcule,
 Zi-i: Nene ministrule,
 Anul ăst nou, care vine,
 De te-ar afla cu mult bine
 Se nu mai pați vr'o rușine!
 Dee-ți minte

Și plăcinte,
 Să urmezi tot înainte
 Luminând noroadele
 Închizând sinoadele,
 Ștergând școalele din țară
 Și clădind altele eară
 Mai frumoase, mai pompoase
 Cu puteri mai sănătoase
 Care se poată propune
 Glasul mândrei națiune
 Ear în ele alte graiuri
 Să nu fie, numa-n plaiuri,
 Dar și acolo num'atunci
 Când vor sbiera oi ori junci
 Dar altcum ba și ear ba
 Numai tu ce vei dicta
 Tu și cu Balond Mišká!
 Să trăești, Măria ta,
 Să poți ferici țara!
 Celor lalți domni dela Pește
 Pune-te gratuluește,
 După cum se potrivește:
 Domnilor ministrilor
 Și voi deputaților!
 Anul care se ivește
 Țină-vă întruniți în Pește,
 În celar, în vr'o speluncă,
 Fără trudă, fără muncă,
 În activitate rară
 La joc de cărți și păhară
 De acolo se fericiți
 Țara, ce o cârmuiți!
 De acolo se nu eșiți
 Voi, a patriei părinți,

Numai la Paști, în piaț,
 Pe bani se vă arătați,
 Că lumea s'ar aduna
 Și cu glas mare ar striga:
 Părinți ca patria noastsă
 N'au nici iepurii din coastă.

Sus Mărcuț și te sucește,
 Gratulează ungurește
 La domnii din Budapește
 Dar văzi bine, dumniata
 Mai întâiu vei gratula
 Lui nenea István Tisza
 Și așa-i vei cuvânta:
 Nene Tisza, să trăești
 Să mai umbli prin Pălmești
 Precum în Győr ai umblat
 Când pliscul ți l'ai căscat
 Să trăești se-mbogățești
 Parlamentul cu gendari
 De cei cu palmele mari
 Cari înfalibil te-or scoate
 Din dușmănoasele gloate
 Ce cred că ești prost copil
 Tu, ce ești înfalibil.
 Să trăești se faci din Peșta
 Jidovească Palestina
 Cu gimnazuri evreești
 În loc de celi ungurești
 Cari prea sunt împopulate
 Cu nejidani de pe sate
 Și cu unguri din cetate
 Precând lumea toată știe
 Că Jidanii, din vecie,

Sunt cei mai buni patrioți
 Deci fă grofi din ei din toți,
 Cu gimnaz îi înzestrează
 Apoi văzi de te botează
 Și tu în legea slăvită
 A gintei izraelită.
 Aceste ca drept cadou
 Lui Tisza de anul nou!
 Mai ceva, nene Tisza,
 Anul, care va urma,
 Facă-mi-te om de veste
 Precât ești azi de poveste;
 Facă-te fermecător
 Și de minuni făcător
 Să poți direge cu glasul
 Ce-au stricat alții cu
 Când în dietă vei intra
 Și vandalism vei vedea
 O vorbă numai se spui
 Și să tac' ori ce săcui,
 Chiar Bánffy se nu cuteze
 Nici a mișca din mustețe;
 Mâna când vei ridica
 Tu tot se poți repara
 Ce prin sală vei vedea:
 Bănci, ferestri și scaune
 Care azi au lacune
 Să se facă și prefacă
 Nouă cum au fost odată
 Cât toți se strige de rost:
 Zău, stricate n'au mai fost!
 Mai doresc, nene Tisza,
 În anul ce va urma

Se nu ai opoziție
 Ci oameni de omenie,
 Să fie în giurul tău
 Tot oameni de neam ovreu
 Din nația ungurească
 Ca țeara s'o fericască
 Bine precum se cuvine
 Povățuiri fain de tine!
 Deputaților români
 Ce-s în Peșta de mulți ani
 Și nu le auzim glasul
 Zi-le Marcule de-a rostul:
 Domnilor, cinstiților,
 Voi mult onoraților,
 N'aveți voi frică de cobe
 Ori nu știți scoate trei horbe?
 En deschide-ți voi cea gură
 Baremi când Bánffy vă-njură
 Și strigați — de nu alt ceva:
 Ticălos, Măria Ta!
 Altcum anul care vine
 Doresc să-l petreceți bine
 Să nu umblați prin Pălmești,
 Feriți să fiți pe Pumnești!
 Ear domnilor advocați
 Cu diplome decorați
 Le gratulează frumos
 Să nu-ți bage vr'un ponos;
 Zi: Anul ce se ivește
 Aducă-vă proști în clește
 Pe care să-i puteți mulge
 Și să-i mai puteți și tunde
 Ca lănuța lor cea moale
 Să v'o-nceingeți preste foale,

Ear lăptișorul cel dulce
Să vă facă traiul dulce.

Doftorilor, Marcule,
Gratulează, puiule:
Anul, care s'a ivit
Fie-vă an fericit,
Se puteți numera bobii
Și omorâ toți microbii
Care doar s'ar mai ivi,
Cum e microbul ciumii
Și microbul colerii.

Vai, c'aici la noi în țară,
Microbul nu-i vită rară;
Ori în cotro te-nvârtești,
Tot de microbi te lovești;
Ici un microb cât un cal
Face în lume craival;
Colo un microb cu barbă
Paște ca boul la iarbă,
Dincoace un microb mic
Să îndeasă ca un ic.
De acești microbi, doftorii,
De ne-ar putea lecui
Le-a lăsa pilulele,
Hopul și chininele
Se le-ndoape dumnilor
În tot anul viitor.

Apoi, Mărculeț de treabă,
Unde-i zări tu vre-o babă,
Acolo-n drum o oprește
Și așa-i gratuluește:
Bunică, țină-te sfinții
Pân' ți-or crește eară dinții,

Și n'a mai fi nici o creață
Pe drăgălașa ta față,
Se te mai poți mărita
Dup'un om, ce ți-ar plăcea,
Dar nu dup'un motoflete
Care se teme de fete
De care azi, ardă-i para,
E plină lumea și țara.

Meșterilor din cetate
Gratulează-le fântate:
Anul, care s'a ivit,
Fie pentru voi rodit
Se puteți îndestuli
Pe toți care s'or ivi,
Unii ca să-i îmbrăcați,
Alții ca să-i încălțați,
Alții — alt ceva se dați;
Meargă-vă meșteșugul
Cum merge vara plugul
Se fiți veseli tot anul
Și se cetiți Calicul.

Apoi Mărcuț drept în spate
Dute o leacă pe sate
Gratulează cum să cade
La ori ce „lele“ ori „bade“.
Dar în sat dacă-i intra
Întă întâi la popa,
Căruia ve-i gratula:
Să trăești părinte sfinte
Multe zile fericite
Tot cu vin și cu plăcinte,
Ferească-te Dumnezeu
Să nu ai protopop rău

Care s^ă- $\u021c$ i face procese
De-i $\u021c$ inea trei preutese!

La popa dac^ă-i g^ăta,
La diacul vei $\u021c$ tra
 $\u021c$ i a $\u021c$ a-i vei gratula:
Dumnezeu s^ă- $\u021c$ i $\u021c$ in^ă glasul
P^ăn^ă $\u021c$ i s'^a ro $\u021c$ i nasul
De a fi c'^a sfin $\u021c$ ii sale,
Se ne po $\u021c$ i c^ănta de jale
Din cioslov $\u021c$ i din minei
 $\u021c$ i din Cana-Galilei.

Tu $\u021c$ i cu sfin $\u021c$ ia sa
Ori unde vi- $\u021c$ i ar^ăta
Mesele $\u021c$ ncarce-se,
Glajutele umple-se
Pl^ăcintele coac^ă-se,
Puii sinucig^ă-se,
Pe frigare pun^ă-se,
Pe meas^ă a $\u021c$ eze-se.
Pl^ăcintele, cum s'^or coace,
Strige: Hai diece-ncoace!

Apoi dela cantorul
Vei $\u021c$ tra la cr^ăsnicul
 $\u021c$ i lui $\u021c$ i vei gratula
Dup^ă cum e firea ta:

Nene cr^ăsnice din loc,
Dee- $\u021c$ i Dumnezeu noroc
Ca-n anul ce va urma
S^ă po $\u021c$ i de a rostul suffa
 $\u021c$ in c^ădelni $\u021c$ a cu jarul,
 $\u021c$ i se nu $\u021c$ tii ce-i amarul.
Tu cu diacul $\u021c$ i popa
Se fi $\u021c$ i tot mereu ca doba;

De vin bun $\u021c$ i de rachie,
Doar mi- $\u021c$ i $\u021c$ nhina $\u021c$ i mie!
Hop, M^ărcu $\u021c$ cu urechi
[mari,

$\u021c$ intr^ă $\u021c$ i la gospodari
 $\u021c$ i a $\u021c$ a le gratuleaz^ă
Pe anul, care urmeaz^ă:
Cinsti $\u021c$ ilor gospodari,
Voi mult muncitori plugari,
Doresc s'^ave $\u021c$ i an cu soare,
Vara ploi, eara ninsoare,
Prim^ăvvara potriv $\u021c$ it^ă,
Ear toamna blagoslovit^ă
Se ave $\u021c$ i din ce tr^ăi
 $\u021c$ i din ce $\u021c$ mbuc^ări
C^ă $\u021c$ i $\u021c$ igani, c^ă $\u021c$ i cer $\u021c$ itori,
 $\u021c$ i mii de am^ăgitori
Care dup'^{al} vostru plug
Tr^ăesc f^ăr^ă me $\u021c$ te $\u021c$ ug!

Marcule, urechi ciulite,
Fi odat^ă $\u021c$ i cu minte
Barem p^ăn^ă e $\u021c$ i pe sate,
Nu fi prost, ca prin cetate.
Fl^ăc^ăi unde vei vedea
Gratuleaz^ă-le a $\u021c$ a:
Dragii mei fl^ăc^ăi frumo $\u021c$ i
Eat^ă din post suntem sco $\u021c$ i
Vede $\u021c$ i de v^ă $\u021c$ nsura $\u021c$ i
P^ăn^ă-n alt post nu $\u021c$ tra $\u021c$ i,
C^ă cine-o zis c^ă-i bine june
Ala minte ca un c^ăne
C^ă-i mai bine $\u021c$ nsurat
C^ă nu-mbli cu capul spart.

Fetișoare frumoșele
 Cu circei și cu mărgele
 Marcule, unde-i vedea,
 Gratulează-le așa:
 Anul, care s'a ivit,
 Fie an bun de mărit,
 Aducă-vă peșitori
 Frumușei și cu comori

Să vă poarte la icoane,
 Dar se nu le puneți coarne!
 În urmă, Marcule, zi:
 Tuturor ce vor ceti
 Calicul ăst pingălit,
 Poftesc an nou fericit!

Șapte fericiri calicești.

Fericit bărbatul, care-și află hodina recerută, când
 nevastăsa nu-i acasă!

* * *

Fericți cei-ce nimenui nu dau nimica, că aceia sunt
 scutiți de nemulțămire!

* * *

Fericți cei-ce n'au ce mânca, că aceia nu-și strică
 stomachul!

* * *

Fericți cei-ce se uită la friptura, pe care alții o
 mănâncă!

* * *

Fericți cei-ce știu că-s proști, și pe asta sunt mândrii!

* * *

Fericți bucătarii conștientioși de chemarea lor, că
 aceia nu trimit bucatele pe masă înaintea de ce ei nu
 se satură!

* * *

Fericți cei-ce nu-nțeleg, ce de sine se-nțelege, că
 acelora nime nu le va impută înțelepciune!

Prorocul Bileam despre întâmplările din Luna lui Ianuarie.

1. Ianuarie.

Bartha Miklós începe a scrie statistica nebuniilor comise dela nașterea dualismului în parlamentul din Viena și cel din Budapalestina până azi!

2. Ianuarie.

Partenie Cosma, în loc de dividende, își mănâncă cuponii dela acțiunile Concordii!

3. *Ianuarie.*

Baronul Desideriu Bánffy, conducătorul vandalilor, cari au ruinat mobilierul din sala dietei ungare, se alege președinte al comitetului național românesc din Ungaria cu programul statorit în 1881.

4. *Ianuarie.*

În stomachul unui moralist din Blaj răposat se află un țâpău petrificat!

5. *Ianuarie.*

Redactorii „Tribunii“ din Arad se mângăie, că cu preamărirea lor la adresa vagabundului recitator Vojen nu s'au blamat de primadată!

6. *Ianuarie.*

Dr. Vlad se plânge, că în urma secetei anului trecut neavând destul nutreț nu știe cu ce-și va iernă activiștii!

7. *Ianuarie.*

Popa Suciu, dacă și-ar putea vinde pălăria sa cea veche, bucuros și-ar cumpăra o căciulă nouă!

8. *Ianuarie.*

În a șaptea apă din chisălița ciorbei, ce se servește teologilor din seminarul Marelui Andreiu, un țântar se înneacă, și-n urmarea asta devenind ciorba prea grasă, teologii se ciumurluesc!

9. *Ianuarie.*

Popa Brumboiu își cumpără un nou ham, pentru-ca cu puteri unite să poată trage în legău la carul des-naționalizării sale și al parochienilor sei!

10. *Ianuarie.*

În clubul antiunit din restaurantul dela Stadtpark președintele Ivan ține o prelegere despre rezolvarea chestiunii orientale în legătură cu reactivarea lui Mâneguț!

11. *Ianuarie.*

Protopopul Dan să denumește vicar foraneu în Gherla!

12. *Ianuarie.*

Blaga, revidând socotelile administrației în regie proprie ale moșii, ce gimnaziul din Brașov poșede în România, amăsurat regulilel comtabilității duple, ajunge la bilanțul Concordii, societate comerțială pe furțișaguri!

13. *Ianuarie.*

Un vestit antropolog din Brașov afirmă, că femeile, cari cu trup și suflet se topesc pentru armată, sunt făcute din coasta unui tenente dela husari!

14. *Ianuarie.*

Albina, filiala Brașov, în urma unei înțelepte conduceri întocmite ad hoc întră în zodia racului!

15. *Ianuarie.*

O damă adorătoare înfocată a unui tenente dela tunari, ca să dovedească că bărbatuso e bun patriot, se amoresează într'un căpitan dela honvezi!

16. *Ianuarie.*

Un tată cu cinci fete la casă escrie concurs dechiarând, că pe toate le mărită minus-oferenti!

17. *Ianuarie.*

Profesorul Dincu, după primirea mai multor corfe la pețit, își ia o rogojână bătrână de nevastă!

18. *Ianuarie.*

Un cunoscător al stărei faptice face următoarea enunțiaune: „Ceea ce la multe fete crescute în internatul Astrei să numește creștere bună, în adevăr nu e altceva decât un tact înăscut. De fapt în internatul Astrei să cresc măimuțe de modă, și asta oamenii hotărâtori asupra creșterii nu-s capaci să înțeleagă!

19. *Ianuarie.*

Canononicului din consistorul „Gâci“ începând ai fi rușine de probata sa necapacitate, se poartă cu idea trecerii în pensiune!

20. *Ianuarie.*

O damă de înaltă poziție închipuită, și încărunțită în jărtfe din punga altora pentru înaintarea națiunii, începe a vedea, că cei mai entuziașmați lingușitori ai ei o desprețuesc!

21. *Ianuarie.*

Iese la iveală, că prietenia duor dame din Sibiu a fost un simplu armistițiu!

22. *Ianuarie.*

Văduva C. se plânge zicând: Of ce pagubă! Dela pomana, ce am pus răposatului meu bărbat atâta a rămas, de aş putea face o nuntă!

23. *Ianuarie.*

În Arad, un călugăr strigă cătră banda de musică a țiganilor: Cântați-mi Hățăgana pe glasul al optulea!

24. *Ianuarie.*

Mufti-Pașa amenință că, dacă episcopia Caransebeșului nu ajunge curând în vacanță, el mai așteaptă nițâl!

25. *Ianuarie.*

Un deputat dietal, ieșind în Budapeșta din restaurantul „Jägerhorn“ tocma în momentul, când pământul se întorcea în jurul osii sale mai iute decât el eră în stare a păși, se împedecă, cade pe spate, își turtește nasul, și-și perde încrederea alegătorilor!

26. *Ianuarie.*

În urma morții unui coleg, redactorii Viitoriului din București îmbracă corfa de maculaturi cu flor negru!

27. *Ianuarie.*

Episcopul Szabó e încă tot în Gherla!

28. *Ianuarie.*

Ministrul districțiunii publice din Ungaria, Berzeviczy, începe a se teme, că nu va putea sta la ministeriu până-când Românii în piața Clujului vor vinde ouă, pui, legumi, poame etc. în limba maghiară!

29. *Ianuarie.*

Un suspin greu cât o peatră de moară iese din debilul pept al unei neveste, pentru-că bărbatuso nu-i iartă să cerceteze balul cadetilor!

30. *Ianuarie.*

Un veterinar din București se decorează cu crucea „Bene merenti“, pentru-că în praxa sa de un pătrar de secol nici unul din număroșii săi pațienți nu s'a plâns contra lui!

31. *Ianuarie.*

Bărbatul unei neveste severe cade după cină în histericale, ear nevasta îi zice: Toate înzădar Petre, cheia dela poartă n'o capeți!

Urzică Scandalografescu.

Cel mai mare dușman al minciunii e adevărul.

Un singur adevăr e prieten de cruce cu minciuna „Adevărul din București“, și și acesta e ovreesc.

Minciuna umblă îmbrăcată în lac, frac, și clac, ori în garderobe de mătăasă croite după „L'art dela mode“, dar cu toate este pe unde calcă întunec împrăștie.

Adevărul umblă gol nap, dar umple totul cu lumină.

De aceea adevărul plânge când minciuna râzând vestește, că Dr. Wolf, prin zidirea băii de abor din Sibiiu, a importat toată înțelepciunea pangermană din München în Strada Morii, până-când cea bae de fapt representă un moft veritabil.

Minciuna îmbrăcată în haine nobile amăsurat „L'art dela mode“, află intrare la masa celor mari și puternici; adevărul se uită, asemenea țiganului invitat la nuntă, pe fereastă, și înghite gol.

Minciuna vrea să fie stăpână; adevărul să mulțamește cu modestul rol de slugă.

Rolul adevărului îl joacă și Calicul!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nu spargeți oalele în capul cotocilor!

Cocoana Sfecla e dată dracului. Nimica nu se întâmplă în societatea noastră fără ca ea să nu afle din fir în păr. Câț!

Eu am convingerea, că ea deloc află și când dracul își bate nevasta. Câț!

Apoi ce-ți povestește Cocoana Sfecla îți povestește ca din scriptură, și-i făloasă ca o țigană beată. Câț!

Dar ce să zici, proștii de regulă-s făloși, făloșii însă fără excepțiune-s proști. Câț!

Eri seara după-ce cinasem, și mătă încă-mi era sătulă, aud „poac-poac-poac“ în ușă. Deloc am știut că-i Cocoana Sfecla și-i strig: Întră!

— Bună seara Cicoană Gurădulce!

— Bună-ți fie vestea Cicoană Sfeclo!

— Bună? — Ba-i chiar rea, dar e interesantă — tu n'ai aflat nimica?

— Nici cătu-i negru sub unghia zăpezii ce-ți împodobește pălăria!

— De, am plecat cu graba, și mi-am uitat parazăpada — pardon — parapleul acasă . . . dar îți aduc o noutate cu cercei!

— Ce spui? . . . doar n'ai pus de Crăciun bărbatuto coarne nouă?!

— Aș! . . . Am să-ți povestesc o noutate, de care tu, să dormi până-când îngerul va suflă din trîmbiță de a doua înviere, n'o să visezi!

— Tu mă faci curioasă, de și ochii mei de găină-și ascut urechile!

— Iată întâmplarea: Finu-mio, pe care tu bine-l cunoști, . . .

— Care? că tu ai o herghelie de fini!

— Va să-l găcești tu din povestea mea . . . a venit azi după prânz la mine necăjit foc, și cu-n cocor pe frunte cât un ou de găscă, și mi-s'a plâns cam așa: Nașo! eu cu nevastă-mea n'o mai pot duce. — Vezi oul acesta din frunte, . . . ea mi l'a ouat!

Azi la dejun am observat pe fruntea nevastii, care altcum dimineața nu-i posomorâtă, un nor greu. În decursul dejunului norul a devenit tot mai negru, și tot mai amenințător. Eu temându-mă să nu provoc spargerea tempestății prin oare-care întrebare, am tăcut ca și nașul, când se află în asemenea situație. Nevastă-mea se scoală dela masă, aleargă-n bucătărie, și eu d'odată aud că durdue atât de tare, de toate vasele din bucătărie au început a juca bătuta. Îndată după durduit, bucătăreasa fuge la mine-n odaie cu obrazul roșu, și unflat

cât un cimpoiu . . . era lovită de fulger! — Domnule — mi zice bucătăreasa — să-mi plătești simbria, că eu în casa asta nu mai stau — ui . . .

Într'aceea nevestă-mea cu oala de mămăligă-n mână intră în odae, și strigând: Asta-i spălată? . . . dă s'o arunce-n capul bucătăresii . . . asta se ferește, și oala se sparge-n capul meu . . . ui nașă, la oul de găscă din fruntea mea, și judecă mai pot eu trăi cu estfel de nevestă? . . . eu plec la tribunal!

— Mai bine făcei, fine, dacă nu plecai la popa cu ea, acum . . . aci se aude alarm de foc, pompierii suflau din trâmbițe, clopotele vesteau că arde, lumea alergând pe strade strigà foc! foc!, arde în strada găci? . . . cocoana Sfecla fără pălărie mă părăsește . . . eu rămâiu cu mâța, și istoria ruptă-n două . . . Mițuluc!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Un antialcoholist.

- Ce dejunezi tu Petre?
- Eu dejunez de regulă teiu!
- Bei tu teiul cu sau fără rum?
- Eu sum antialcoholist, și beau rumul fără teiu!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

BCU Cluj / Centrul de Cercetare și Bibliotecă Cluj

Dacă nu-ți place să vezi proști, nu te uita în oglindă!

* * *

La însurat, și la spânzurat, nu da nimenui sfat!

* * *

Adam sigur de aceea a mușcat din măr, pentru că
n'a avut cuțat!

* * *

Pe pământ nu căută ângeri, că dai de draci!

* * *

Femeile mai sigur păstrează acele secrete, de cari
n'au cunoștință!

Mulțămît.

Solgabîrădul: Pentru fapta asta capeti 5 zile închisoare sau 20 coroane . . . ești mulțămît?

Tăranul: Atunci m'aș rogă pentru cele 20 coroane, și-s mulțămît!

Acum ori nici odată.

Tisza a disolvat dieta din Budapalestina!

Dieta vandalilor e moartă!

Fie-i țărâna ușoară mestecată cu petrii de moară!

Să trăiască Kossuth cu fiul său bitoang Lengyel Zoltán, cu Bánffy, cu Ugron, și cu ceilalți vandali parlamentari cât ovreul rătăcitor!

Alegerile pentru o nouă dietă preste puțin se vor escrie.

Mulți bani să vor risipi, buți nenumărate pline cu rachiu, vin și bere să vor jărtfi pentru spălarea ruginei de papricaș de pe gâtlane corupte, și multe capete sparte, prin miros de clorofor, vor da Europei dovezi despre libertatea alegerilor dietale în Ungaria.

Activiștilor, haptak!

Sus inimile, jos pantalonii!

Acum e timpul să ve blamați pentru nemuire!
